

Ježíš – Dárce života

Texty na tento týden:

Žd 1,3; Ko 1,16.17; 1K 8,6; Gn 1,29.30; 2,8.9; Jb 42,1–6; Ž 65,10.11; Mt 5,44.45; 6,25.26; 10,28–31

Základní verš

**„Můj Bůh vám dá všechno, co potřebujete, podle svého bohatství v slávě v Kristu Ježíši.“
(Fp 4,19)**

Někteří lidé se domnívají, že Bůh udržuje stvoření způsobem, který připomíná samostatný dokonalý „stroj“, jenž Bůh spustil a nyní funguje sám od sebe – bez potřeby dalších Božích zásahů. Vhodnější je však připodobnění stvoření k hudebnímu nástroji, díky kterému může Bůh rozeznít tu nejkrásnější „melodii“. Bůh neustále udržuje v činnosti to, co stvořil.

Nic ve vesmíru neexistuje nezávisle na Bohu. Bůh stvořil vše, co existuje. „Všechno povstalo skrze něj a bez něj nepovstalo nic, co je“ (J 1,3; B21). Bůh nejen všechno stvořil, ale také vše udržuje v činnosti. Je však udivující a nádherné, že ten, který vše stvořil a vše udržuje, je tentýž, který byl za nás ukřižován.

„Apoštol Pavel pod vlivem Ducha svatého prohlašuje, že ‚v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi... a všechno je stvořeno skrze něho a pro něho. On předchází všechno, všechno v něm spočívá‘ (Ko 1,16.17). Ruka, která v celém vesmíru udržuje vše v harmonii a ustavičném pohybu, je tatáž ruka, která byla pro nás přibita na kříž.“ (VYCH 79; ED 132)

Jsme závislí na Stvořiteli

On (Syn), odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všechno svým mocným slovem. (Žd 1,3)

¹⁶Vše v nebi i na zemi bylo stvořeno jím – to, co se vidí i co se nevidí, trůny i panství, vlády i mocnosti.

Skrze něj a pro něj bylo stvořeno vše ¹⁷a on je přede vším a jím všechno stojí. (Ko 1,16.17; B21)

My přece víme, že je jediný Bůh Otec, od něhož je všechno, a my jsme tu pro něho, a jediný Pán Ježíš Kristus, skrze něhož je všechno, i my jsme skrze něho. (1K 8,6)

Osobní studium

V prvních dvou biblických textech na dnešní den je naznačeno, že Ježíš udržuje vesmír v činnosti svou mocí. Podle biblické zprávy vesmír není nezávislý – jeho existence podléhá neustálému Božimu působení. Proti takovému chápání stojí například deizmus, který přináší úplně jiný obraz Boha. Podle deizmu Bůh stvořil svět tak, aby fungoval, a nechal ho, aby se vyvíjel bez jeho dalších zásahů. Filozofické konstrukce tohoto typu jsou v přímém rozporu s tím, co se o Bohu dovídáme z Bible.

Stejným omylem jsou i tvrzení, která ztotožňují Boha s přírodou (panteizmus) či předpokládají, že svět je obsažen v Bohu (panenteizmus). Tyto názory nevycházejí z biblického poselství. Podle Písma Bůh stvořil vesmír, stará se o něj, zasahuje do dění ve vesmíru, ale není vesmírem. Bůh existoval a existuje nezávisle na vesmíru. Bůh není nijak závislý na vesmíru. Naopak, vesmír závisí na Bohu.

Každý den jsme závislí na Boží moci. Protože nás Bůh miluje, existujeme, konáme a jsme schopní vytvářet vztahy. To platí zejména pro ty, kteří se odevzdali Bohu a jsou (jak říká apoštol Pavel) „v Kristu“ (2K 5,17; Ef 2,10; všimni si v těchto verších i zmínky o stvoření). I ti, kteří odmítají spasení, závisejí na Boží moci. Daniel jasně vyjádřil tuto myšlenku, když mluvil s králem Belšasarem: „Boha, v jehož rukou je tvůj dech a všechny tvé cesty, jsi však nevelebil“ (Da 5,23).

Aplikace

Když uvažuješ o Bohu jako o tom, který řídí celý vesmír a v jehož rukou je tvůj život, jak rozumíš otázce svobodné vůle a volby? Proč jsou tyto části naší existence tak důležité pro to, čemu věříme?

Štědrý Dárce

²⁹Bůh také řekl: „Hle, dal jsem vám na celé zemi každou bylinu nesoucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny. To budete mít za pokrm. ³⁰Veškeré zemské zvěři i všemu nebeskému ptactvu a všemu, co se plazí po zemi, v čem je živá duše, dal jsem za pokrm veškerou zelenou bylinu.“ A stalo se tak. (Gn 1,29.30)

⁸A Hospodin Bůh vysadil zahradu v Edenu na východě a umístil tam člověka, kterého vytvořil.

⁹Hospodin Bůh dal ze země vyrůst veškerému stromoví žádoucímu na pohled a dobrému k jídlu, stromu života uprostřed zahrady a stromu poznání dobrého a zlého. (Gn 2,8.9; ČSP)

Osobní studium

Biblický text zaznamenaný v Gn 1,29.30 ukazuje, že když Bůh stvořil živé bytosti, zabezpečil pro ně také potravu. Je zde zmíněna nejen různorodá potrava pro člověka a pro zvířata, ale také to, že všechna tato potrava byla rostlinného původu. Není zde řečeno nic o dravcích ani o boji o zdroje potravy. Štědrý Dárce stvořil dostatek potravy pro každého. Násilí nebylo potřebné.

Biblický záznam je v zásadním rozporu s evoluční teorií, která předpokládá, že lidský život (a v podstatě jakýkoliv život) existuje na principech násilí, vzájemného boje a přežití nejsilnějšího. První kapitoly knihy Genesis předkládají úplně jiný náhled. Ukazují svět, který byl rájem: „Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré“ (Gn 1,31).

Bůh zabezpečil stravu pro všechno stvoření – včetně lidí. Bůh však udělal ještě další krok. Nejenže zajistil všem bytostem dostatek potravy, ale pro Adama a Evu připravil zvláštní zahradu, ve které bylo „stromoví žádoucí na pohled, s plody dobrými k jídlu“ (Gn 2,9). Nádherná zahrada s hojností různorodé potravy byla darem Boží lásky a milosti. Adam a Eva neudělali nic pro to, aby si ho zasloužili – Bůh jim tento dar nabídl zadarmo a v hojnosti.

Jak už bylo zmíněno v předchozích lekcích, náš svět je již velmi vzdálen od původní krásy a dokonalosti, jakou měl, když byl Bohem vytvořen. Náš svět je z větší části zničen. Žel že hřích ovlivnil vše kolem nás – nic nezůstalo neporušené. Avšak i uprostřed hříchem poznamenaného světa existují důkazy Boží lásky.

Aplikace

„Příroda je mocná, ale Stvořitel přírody je ve své moci neomezený. Boží dílo ukazuje na jeho charakter. Ti, kteří Boha poznávají na základě jeho díla, rozeznají Boží přítomnost ve všem.“ (ST 13. 4. 1884)
Podívej se na přírodu. Jak můžeš vidět Boží stopu a moc „ve všem“?

Přirozené zlo

¹Jób na to Hospodinu odpověděl: ²„Uznávám, že všechno můžeš a že žádný záměr tobě není neproveditelný. ³Kdo smí nerozvážně zatemňovat úrdek Boží? Ano, hlásal jsem, čemu jsem nerozuměl. Jsou to věci pro mě příliš divuplné, které neznám. ⁴Rač mě vyslyšet a nech mě mluvit; budu se tě ptát a poučíš mě. ⁵Jen z doslechu o tobě jsem slýchal, teď však jsem tě spatřil vlastním okem. ⁶Proto odvolávám a lituji všeho v prachu a popelu.“ (Jb 42, 1–6)

Osobní studium

Existence zla je jednou z nejsložitějších otázek, s níž se musejí vypořádat všichni, kdo věří v laskavého Boha. Proč dobrý Bůh snáší a dopouští zlo? Když mluvíme o zlu, nemáme na mysli jen to zlo, kterého se dopouštíme jako lidé. V této lekci jde především o tzv. přirozené zlo – tedy události, které se odehrávají v přírodě: záplavy, povodně, hurikány, sucha, zemětřesení, výbuchy sopek... Všechny tyto přírodní děje způsobují velké množství bolesti a utrpení – a to nejen lidem, ale i zvířatům.

Jak máme těmto záležitostem rozumět? Když je Bůh vládcem stvoření, proč se tyto události stávají? Jednou z nejstarších částí Bible je kniha Jób, kde se podobné otázky staly pro Jóba bolestnou realitou.

Každý, kdo někdy četl knihu Jób, skončil pravděpodobně s větším množstvím otázek než odpovědí. Kniha objasňuje významné pravdy o velkém sporu mezi dobrem a zlem. Právě biblický koncept velkého sporu je základem toho, abychom alespoň částečně začali chápat existenci zla. Scénář velkého sporu však nevysvětluje jednotlivé konkrétní zlo. Ve skutečnosti by vysvětlování zla (tedy hledání a nalezení jeho motivu či důvodu) znamenalo v určitém smyslu jeho ospravedlnování. Na to bychom neměli nikdy přistoupit. Myšlenka velkého sporu nám objasňuje základní problémy, které souvisejí s působením zla. Koncept velkého sporu nám však říká velmi málo – pokud vůbec něco – o jednotlivých konkrétních projevech zla.

Jób nechápal tragickou a bolestnou ztrátu, které musel čelit. I my zůstáváme tváří v tvář utrpení a neštěstí zdrcení a nechápavě se ptáme: „Proč?“ A přestože k trpícímu Jóbovi promluvil sám Bůh, zdrcený nešťastník nedostal odpověď na všechny své otázky. Bůh však Jóbovi připomenul, že existují věci, které přesahují jeho chápání – a že mu v těchto situacích nezbyvá nic jiného, než aby Bohu důvěřoval. Jób se rozhodl Bohu důvěřovat, i když to nebylo lehké. Naše zkušenost je často podobná. Někdy nedostáváme na naše otázky odpovědi. Příběh Jóba nám však dává velmi důležitý vhled do podstaty zla a ukazuje nám, že Bůh ví o problémech, kterým musíme čelit.

Aplikace

Podívej se znovu na citát Ellen Whiteové z knihy Výchova, který je v úvodu této lekce. Jak ti vědomí, že sám Bůh trpěl v důsledku zla, pomáhá lépe pochopit problém zla?

Vláda nad zničeným stvořením

¹⁰Navštěvuješ zemi, hojností ji zahrnuješ, velmi bohatou ji činíš. Boží potok je naplněn vodou, pečuješ jim o obilí, ano, máš o zemi péči: ¹¹zavlažuješ brázdy, kypříš hroudy, vydatnými prškami ji činíš vláčnou, žehnáš tomu, co z ní raší. (Ž 65,10.11)

⁴⁴Já však vám pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, ⁴⁵abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé. (Mt 5,44.45)

Osobní studium

Věda umí poměrně dobře vysvětlit, co je to sluneční záření a co se s ním děje při dopadu na naši zem. Podobně umíme popsat, jak vzniká déšť a jaký vliv má voda na život na zemi. Jenže v těchto procesech se skrývá daleko víc, než co jsme schopni odhalit vědeckými metodami. Podle Bible Bůh aktivně koná a zajišťuje všechno, co jeho stvoření potřebuje. Nechápeme sice Boží cesty, ale víme, že vládne. Je to podobné, jako když vynikající hudebník hraje na svůj nástroj – vzniká hudba, která je nádherná. Posлуhač se zaměřuje na hudbu, ne na hudebníka. Podobně i Bůh vládne nad stvořením – a my vnímáme řád, nádhery a majestát. A někdy si ani neuvědomujeme, že za oponou je skryt Bůh, který řídí události podle své vůle tak, aby všechny věci nakonec spolupůsobily pro dobro těch, kteří ho milují (Ř 8,28).

Podívej se na texty zapsané v Gn 8,1; Ex 10,13; Nu 11,31. Ve všech těchto verších je zmiňován vítr. Vítr je běžný přírodní jev. Obvykle chápeme, co ho způsobuje. Ve zmíněných biblických textech se však vítr objevuje nečekaným způsobem a za nezvyklých okolností. Můžeme jej nazvat „Božím větrem“. Přichází v konkrétním čase, na přesně vymezeném místě a má svůj zvláštní účel. Tento vítr se na první pohled může zdát jako přirozený, skrývá se za ním však Boží moc. Bůh používá přírodní jevy, aby uskutečňoval svou vůli.

V 2Kr 20,9–11 je popsán jeden z nejzvláštnějších zázraků v celé Bibli. Délku dne a postavení slunce vůči zemi bereme jako jednu z nejstabilnějších jistot, kterou v rámci naší lidské zkušenosti můžeme předpokládat. Představme si reakci vědců, kdyby se dnes stalo něco podobného, co předpověděl prorok Izajáš. Musíme si položit otázku: „Je to snad pro Hospodina nějaký div?“ (Gn 18,14). Různé zázraky, které jsou popisovány v Bibli, nám ukazují, že Boží činy, jež se projevují ve stvoření, přesahují naše chápání.

Aplikace

Jak Bůh zasahuje do stvoření? Co Bůh udělal, aby mohl zachovat bytosti, které stvořil? Co ti to říká o Božím zájmu o svět, který stvořil? Jaké s tím máš osobní zkušenosti? Jak můžeš povzbudit někoho, kdo prochází obdobím utrpení nebo pochybností?

Život po pádu do hříchu

²⁵Proto vám pravím: Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv? ²⁶Pohledte na nebeské ptactvo: neseje, nežne, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější? (Mt 6,25.26)

²⁸A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou; bojte se toho, který může i duši i tělo zahubit v pekle. ²⁹Neprodávají se dva vrabci za haléř? A ani jeden z nich nepadne na zem bez dopuštění vašeho Otce. ³⁰U vás pak jsou spočteny i všechny vlasy na hlavě. ³¹Nebojte se tedy; máte větší cenu než mnoho vrabců. (Mt 10,28–31)

Osobní studium

Bůh se postaral o Adama a Evu i poté, co zhřešili (Gn 3,21). Pád do hříchu přinesl novou potřebu – oblečení lidí. Adam a Eva se pokoušeli udělat si oblečení sami, ale fíkové listy nebyly vyhovující. Bylo potřeba něco jiného. Bůh jim zajistil kůže ze zvířat. Bůh se stará o lidi i potom, co padli do hříchu. To je další příklad Boží milosti, kterou dostáváme, i když si ji nijak nemůžeme zasloužit.

Ježíšova slova z kázání na hoře (Mt 6,25–34) nám přinášejí povzbuzení a útěchu. Můžeme se na tato zaslíbení spolehnout zejména v časech utrpení, ztráty či nedostatku. Můžeme si být jisti jeho láskou, bez ohledu na to, co se v našem životě odehrává. Všichni však víme, že okolnosti života mohou být někdy velmi kruté. Díky médiím můžeme sledovat, jak lidé hladovějí, jak vypadají války, povodně, epidemie a smrt. Ale i my, naše rodiny či přátelé můžeme prožívat nemoci, bolest, utrpení, ztrátu zaměstnání, problémy ve vztazích... Ani křesťanům se tyto tragédie nevyhýbají a nejsou před nimi imunní.

Bůh nezaslibuje svému lidu pohodlný život – bez bolesti a bez těžkostí. Slíbil nám však, že bude stále s námi, že nás neopustí, postará se o nás a posilní nás, abychom se mohli vypořádat s těžkostmi, kterým budeme muset čelit. Nesmíme zapomínat na realitu velkého sporu a na skutečnost, že žijeme ve světě, který poznamenal hřích.

Aplikace

Jak ti Boží zaslíbení pomáhají vyrovnat se s těžkostmi a tragédiemi, se kterými se setkáváš? Které zaslíbení je pro tebe nejdůležitější? Kterým zaslíbením nerozumíš?

Podněty k zamyšlení

„V Božím slově nacházíme mnoho otázek, na které vědci nikdy nebudou moci dát vědeckou odpověď. V běžném každodenním životě je mnoho věcí, kterým omezená mysl při vší moudrosti, již se pyšní, nemůže plně porozumět.

Přesto si mužové vědy myslí, že mohou pochopit Boží moudrost. Převládá myšlenka, že Bůh je omezen svými vlastními zákony. Lidé buď popírají či přehlížejí jeho existenci, nebo si myslí, že dokážou vysvětlit všechno, dokonce i působení Božího Ducha na lidské srdce. Nemají už žádnou úctu k Bohu.

Mnozí učí, že běh přírody je řízen v souladu s pevně stanovenými zákony, do nichž ani sám Bůh nemůže zasáhnout. To je falešná věda. Příroda je sluhou svého Stvořitele. Bůh neruší své zákony, ale neustále je používá jako své nástroje.“ (NUD 47; PP 114)

Otázky k rozhovoru

1. *Přečtěte si společně výše uvedený citát z knihy **Na úsvitu dějin od Ellen Whiteové**. O čem se v něm hovoří? V čem současní vědci dělají přesně to, co citát popisuje?*
2. *Moderní věda dokáže vysvětlit na základě přirozených přírodních zákonů, proč se některé věci v přírodě dějí. Problém není s přírodními zákony, ale s myšlenkou, že tyto zákony jsou jediné, co existuje, a mimo ně není nic – a už vůbec ne nadpřirozené síly. Co je chybného na tomto předpokladu? Proč je tento způsob výkladu reality v rozporu s učením Bible?*
3. *V čem nám obraz stvoření jako hudebního nástroje přináší přesnější ilustraci Božího vztahu ke stvoření než obraz stvoření jako stroje?*
4. *Zkuste uvést další biblické příklady Božího působení, které bychom mohli z našeho pohledu vysvětlit „přírodními zákony a silami“? (Příkladem může být 1Kr 19,11.12.)*